

Bark- and Ambrosia Beetles from Surinam I.

by

KARL E. SCHEDL

Contribution 124 to the morphology and taxonomy of the Scolytoidea

The Zoölogisch Museum at Amsterdam kindly forwarded to me a small lot of bark and ambrosia beetles which have been collected by Doctor D. C. GEYSKES, entomologist of the Landbouwproefstation at Paramaribo, Surinam. According to Dr GEYSKES all species are very injurious.

The consignment contains some well known pests as *Stephanoderes hampei* Ferr., *Xyleborus confusus* Eichh., and *Xyleborus subaffinis* Egg., but also some rarer species worth while to be brought to notice, and also a new species breeding in coffeestems. The records of these species I am giving below and also the description of *Xyleborus coffeiceus* n.sp.

New Records

Stephanoderes hampei Ferr. Surinam, Pl. Peperpot, in coffee berries, 2.II.1951, Dr D. C. GEYSKES (Nr. 102).

Hypothenemus gracilis Egg. Surinam, Pl. Peperpot, in coffee berries, 2.II.1951, Dr D. C. GEYSKES (Nr. 102).

Coccotrypes surinamensis Schedl, Surinam, Lelydorp, in seeds of *Elaeis melanococca*, Nov. 1950, H. HEYDE (Nr. 511).

Xyleborus subaffinis Egg., Paramaribo, culture garden in dead coffee wood, Dec. 1950, Dr D. C. GEYSKES (Nr. 510).

Xyleborus confusus Eichh., Paramaribo, culture garden in dead coffee wood, Dec. 1950, Dr D. C. GEYSKES (Nr. 510).

New species

***Xyleborus coffeiceus* n.sp.**

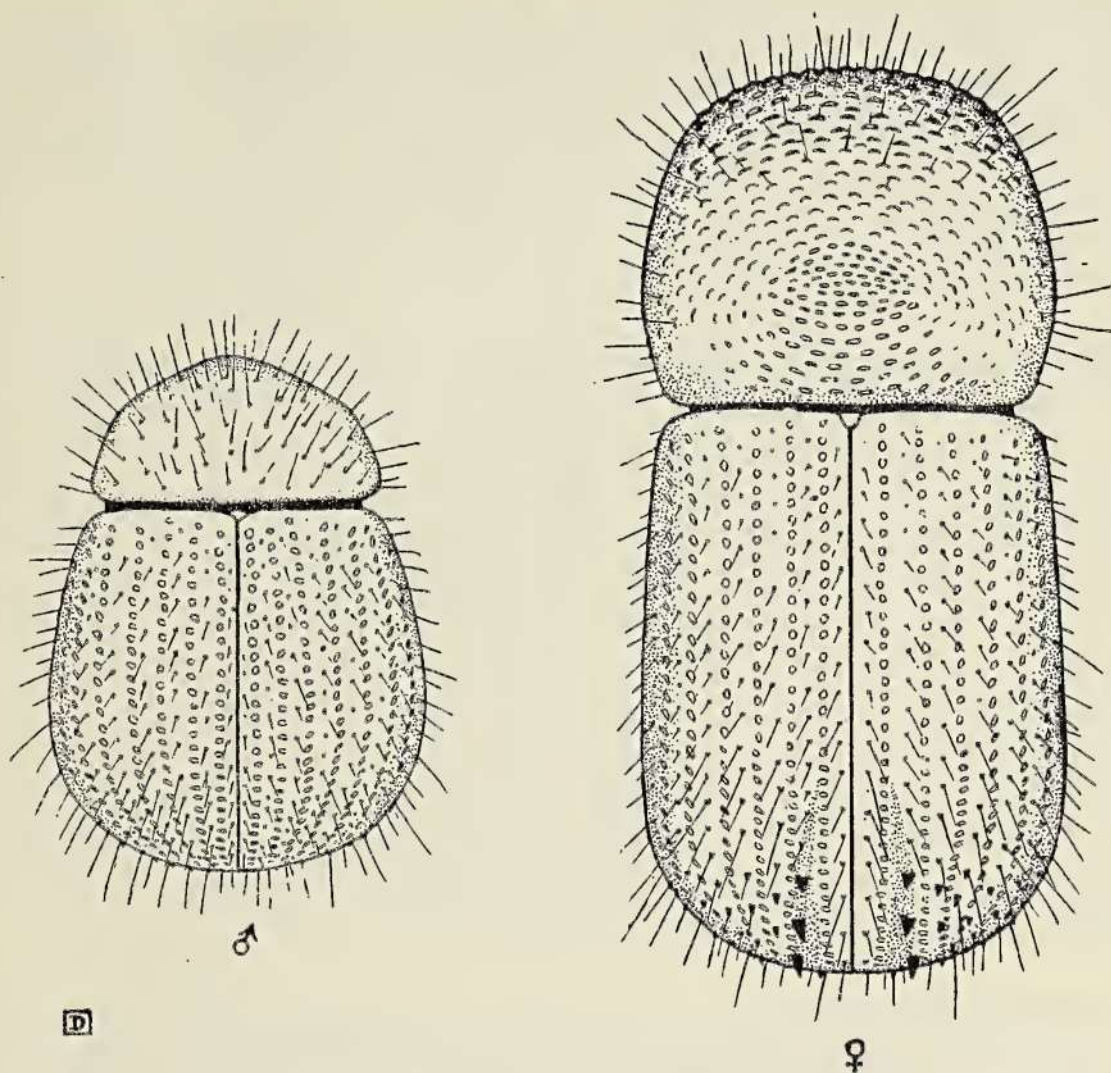
F e m a l e. Dark reddish brown, 3.2 mm long, 2.1 times as long as wide. Allied to *Xyleborus trux* Schedl from Madagascar but stouter, the anterior margin of the pronotum subtransverse and the elytral armature quite different.

F r o n t plano-convex, densely punctured, with some longitudinal shining callosities and a faint transverse depression before the beginning of the vertex, the pubescence restricted to the anterior fringe along the epistomal margin.

P r o n o t u m subquadrate, wider than long (44 : 33), postero-lateral angles rounded, sides nearly straight and feebly divergent in the basal third, thence somewhat rounded, and more strongly convergent, apex subtransverse in the middle, antero-lateral angles distinct; strongly globose, summit behind the middle, anterior area strongly and obliquely convex, densely covered with small asperities, which gradually change into an asperate-punctate sculpture on the sloping basal part behind the summit, pubescence rather long, but not very conspicuous. Scutellum triangular, shining.

E l y t r a feebly wider and 1.85 times as long as the pronotum, stout cylindrical, sides parallel in the basal half, apex very broadly rounded,

declivity commencing in the middle, very strongly convex; disc rather shining, with regular rows of comparatively small shallow and disc like punctures, the interstices very wide, more finely punctated, the punctures rather irregular in arrangement, the density corresponding at least to a

double row, except on the suture where they are less numerous, the interstitial punctures somewhat increasing in size towards the declivity, the latter shallowly sulcate along the shining uniseriately granulate suture, the punctures of the first striae somewhat larger, the second and third interstices forming the lateral convexities, the second with three larger spine like structures near the outer border and several small granules arranged in a row above, the third similar, the spines smaller and more irregular in position, the outer interstices with the uniseriate granules only, the pubescence of medium length, rather inconspicuous.

Male. Very much smaller than the female, of the same general shape as *Xyleborus dispar* F., 1.9 mm long, 1.3 times as long as wide.

Front very much narrower than the pronotum, planoconvex, shining, shallowly punctured, with sparse pubescence.

Pronotum wider than long (33:24) when viewed under a right angle to the surface, the length much reduced when observed from above, subtrapezoid in outline, base broadly arcuate, the sides broadly rounded and narrowed towards the very broadly arcuate apex, ascending from apex to base, very feebly convex, shining, with numerous setose punctures appearing like small granules under the microscope, the pubescence very long but rather sparse. Scutellum small and shining.

Elytra strongly convex from the base to the apex, somewhat longer

than wide (45 : 43), largest width about in the middle, sides arcuate, apex broadly rounded; sculpture similar to that in the female on the disc, declivity with the suture feebly raised, the longitudinal sulci but merely indicated, the interstices each with a row of fine setose granules, those of the suture hardly noticeable.

Holotype and allotype in coll. SCHEDL, paratypes in coll. SCHEDL, coll. Dr D. C. GEYSKES (Landbouwproefstation, Paramaribo) and coll. Zoölogisch Museum, Amsterdam.

Locality: Surinam, Pl. Jagtlust, in stem of coffee, 19.IV.1939, Dr D. C. GEYSKES leg.

Lienz, Austria, May 1951.

Rupsenvondsten op de Moker Heide. Op de Moker Heide vond ik bij het zoeken naar rupsen van *Thymelicus sylvestris* Poda (*flava* Brünich) en *T. lineola* O. midden in de grasbosjes verborgen twee volwassen rupsen van *Aporophila nigra* Hw. Eén pop beschimmelde helaas, de tweede leverde een prachtig ♂. Dit is overigens een aanwijzing, hoe men volwassen rupsen van *A. nigra* het beste vinden kan. Reeds vroeger viel het mij op, dat de volwassen rupsen zich graag overdag verbergen in grote bossen gras (bijv. *Molinia coerulea* Mönch) in de nabijheid van haar voedselplant (*Genista*). Ditmaal was het een andere grassoort (waarvan ik de naam nog niet ken), waarin ik ook meer dan een dozijn rupsen van *T. sylvestris* en *lineola* vond. Ook op de Vossenbergrond vond ik beide Hesperiden. Wat de talrijkheid betreft, won *sylvestris* het verre. De verhouding was ongeveer 6 rupsen van *sylvestris* tegen 1 van *lineola*.

R. BOLDT, Wijler Berg, Berg en Dal.

De Nonvlinder. Ik herinner me nog de tijd, dat in de postkantoren grote platen hingen om te waarschuwen tegen deze belager der Nederlandse bossen. Dat is al lang geleden! Op het ogenblik is de unanieme ervaring van alle Nederlandse lepidopterologen, dat *monacha* hier een schaars dier is, en dat het jaren kost, vóór men er in slaagt, een enigszins behoorlijke serie van deze zo variabele vlinder bijeen te brengen. Toch is er nauwelijks 25 jaar geleden nog een echte nonvlinderplaag in Nederland geweest!

Wij lezen herhaaldelijk over buitenlandse publicaties, die zich met dit dier bezig houden, maar het zou stellig wel van belang zijn, wanneer van deskundige zijde een artikel verscheen (bijv. in deze Berichten) over de oorzaken van de achteruitgang in ons land, en over de biologie van de Nederlandse populaties. Wat is er waar van het korstmossenverhaal, waar OUDEMANS het over heeft (Nederl. Ins.: 431) en waarom is de vlinder volgens de ervaringen hier te lande zo lastig uit het ei op te kweken? — Lpk.

Araschnia levana L. Overall in de omgeving van het Gelderse Laren vloog eind Juli en begin Augustus *levana*. Niet overdadig veel, maar in loofhoutgebied met geschikte bloeiende planten geregeld. Behalve voor bramen en *Eupatorium* hebben de vlinders een heel duidelijke voorkeur voor echte schermbloemen, vooral grote watereppe, maar ook berenklaauw, planten, die overigens zelden door dagvlinders bevlogen worden. — Lpk.